

- det i hvert ansøgt mandat præcist går ud på. Når første fase af udvalgets drøftelser af sagen er afsluttet, finder fornyet oplæsning sted, hvis det enten begæres af et medlem, eller hvis ministeren under forhandlingen har ønsket mandatformuleringen ændret.
- 5) Båndoptagelsen af udvalgets forhandlinger gennemlyttes af en af vedkommande ministers embedsmænd, der til brug for ministeren sørger for, at der er udarbejdet et indeks over, hvor på båndet de enkelte emner er behandlet, så ministeren i forbindelse med rådsforhandlingerne får aflyttet præcist, hvad der er sagt i markedsudvalget i relation til opdukken de problemer af de partier, som i den pågældende sag er udslagsgivende for, at ministeren har opnået mandatet.
 - 6) Et eksemplar af båndet og den udarbejdede indeks leveres til markedsudvalgssekretariatet, så markedsudvalgsmedlemmerne (og stedfortræderne) når som helst præcist kan opfriske, hvad udvalget har besluttet, og grundlaget herfor.
 - 7) Som fast regel anbefales, at EPS-spørgsmål skal forelægges markedsudvalget til drøftelse og afgørelse, ganske som tilfældet er ved sager, der behandles i EFs (andre) ministerråd.
 - 8) Fremskridtspartiet vil videre arbejde for et langt mere indgående samarbejde mellem markedsudvalget og de danske EF-parlamentsmedlemmer. Endemålet må her være, at parlamentsmedlemmerne får adgang til – med taleret – at deltage i markedsudvalgets møder.
 - 9) Et område, som kræver nøjere analyse, er regeringens råderet med hensyn til samtykke i konkrete EF-udgifter. Her er den gældende tilstand den, at markedsudvalget ganske givet har mindre magt end den, finansudvalget har på størstedelen af statsudgifterne. Det er muligt, at det også bør være sådan, men ordningen er i al fald ikke rationel med hensyn til, hvad markedsudvalget kan øve direkte indflydelse på, og hvor regeringen rent faktisk kan optræde som i enevældetiden. Et eksempel, der vækker til eftertanke, er således den konservative danske statsministers given efter over for den konservative engelske statsminister den 18. juni 1983 på Stuttgarttopmødet, så
- England opnåede på de øvrige medlemslandes bekostning at få reduceret det i forvejen alt for lave britiske EF-bidrag.
- 10) Da der er tale om folketingsanliggender i dobbelt potens (uigenkaldelig lovgivning), må det være en selvfølge, at markedsudvalgsdrøftelserne må kunne suppleres med, at sager bringes frem i folketingssalen til afgørelse. Indtil erfaringsmateriale for afvigende ordninger er tilvejebragt, vil fremskridtspartiet være tilfreds med, at henvisning til folketingsbehandling sker overensstemmende med den praksis, der har udviklet sig omkring finansudvalgsmedlemmers adgang til at få aktstykker henvist til folketingssalen, jfr. den som bilag til nærværende beretning optrykte redegørelse. Se bilag 3.
- Der er masser af eksempler, hvor en sådan fremgangsmåde havde været bedst overensstemmende med det folketingsmæssige system, vi i øvrigt arbejder under. En typisk illustration er således spørgsmålet om at forhøje EF-momsen fra 1 pct. til 2 pct. Her var forløbet det, at statsministeren om eftermiddagen den 16. juni 1983 udbad sig mandat til, at Danmark kunne tilslutte sig en sådan forhøjelse, hvilket eventuelt kunne være sket på topmødet den 17.–19. juni 1983. Det er ikke i harmoni med den normale kompetencefordeling inden for gældende dansk statsforfatningspraksis, at det betydelige mindretal, som var imod at give statsministeren dette mandat, ikke kunne få et spørgsmål af en sådan rækkevidde behandlet af det samlede folketing med tilhørende kulegravning i sagkyndigt udvalg (skatte- og afgiftsudvalget og/eller finansudvalget). Men også mangfoldige andre meget vidtrækkende afgørelser – f.eks. ødelæggelsen af dansk fiskeri den 25. januar 1983 og de fire eftergivenheder over for den engelske pengeafpresning – burde være behandlet og afgjort af det samlede folketing, så længe dettes stilling i statsstyret stadigvæk er som fastlagt af Viggo Hørup.